

Töredékek költészete

Meteor

A csillagokat nézem a tiszta
égbolton
Szemem az izzó meteor mozgását
kíséri
mint veszi el egyetlen
útját
melyen az imént először
járt
s eltűnt mintha sohasem
létezett volna

Játék

megkísértem
egy darab papírba zárni
a világot
csupán a természetet
hagytam ki
a gyermekkorba
tértem vissza
s e darab papírból
kis hajót
hajtogattam
patakocska vizére tettem
sokáig néztem utána

Objektivitás

megalkotni önmagam
semmi esetre sem
kizárólag személyemnek
köszönhető
önmagam alakítani
mások nélkül
hamis igazság volna
s mivel az igazság létező
számtalan formában
így élek én is
különböző
lehetőségek közt

Léptek nyomán

a rövid valóság
csendben megáll
a gondolatok sűrűjében
csupán a léptek visszhangja
marad mögöttünk
mint kusza kotta
a violinkulccsal
s némán hamvad
mint meggyújtott gyufaszál
lángja
egy szikra lepattan
s halkán mögöttünk marad

Óra

állandóan ketyeg
a mindenség kapujában
idővasba verve
szorgos mutatók
haladnak az úton
– az örök visszatérés
sorsával küszködve

Öregség

széllal száll
az álmos öregség
és előrevetíti a nehéz
megtaposott rövid
jövőt
a lét ritmusa
kizökken
madzagon lógva
mint marionett báb
ugyanaz a szél
porral hinti be
szám szemem fülem
kezemben a száraz sár
lassan kimorzsolódik
tenyeremből
s behinti lényem

A költő „Az idő érintése” című, 1992-ben Pécsen megjelent, kétnyelvű (horvát és magyar) önálló kötetéhez írott előszavában Dr. Zvonimir Bartolić nevezte az alig néhány soros verseket „a töredékek költészeté”-nek.

Az 1960-ban Szigetváron született horvát újságíró versei ez ideig többnyire antológiákban, valamint a horvát nyelvű sajtóban tűntek fel.

Ladislav Gujaš (Gulyás László) a „Hrvatski Glasnik” című horvát nemzetiségi hetilap főszerkesztője. Nagykanizsán él.